

การวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการสื่อสารของนักศึกษาฝึกสอนวิชาภาษาไทยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสื่อสาร

ประชากรที่วิจัยได้แก่ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ(ฝึกสอนวิชาภาษาไทย) ภาคเรียนที่ 2/2546 จำนวน 11 คน อาจารย์นิเทศก์ 2 คน ครูพี่เลี้ยง 11 คน นักเรียน 384 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1)แบบสังเกตพฤติกรรมการสื่อสารในการสอนของครู 2)แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมการสื่อสารของครู 3)แบบประเมินตนเองของครูด้านประสิทธิภาพการสื่อสารกับนักเรียน 4) แบบประเมินประสิทธิภาพการสื่อสารในการสอนประเมิน โดยอาจารย์นิเทศก์และครูพี่เลี้ยง

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความเห็นว่า ครูฝึกสอนมีพฤติกรรมการสื่อสาร ในข้อที่เป็นพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ 4 ข้อ ในระดับน้อย 2 ข้อ ในระดับปานกลาง มีพฤติกรรมการสื่อสารในข้อที่เป็นพฤติกรรมพึงประสงค์ในระดับมาก 23 ข้อ ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างพฤติกรรมการสื่อสารด้านภาคเรียนกับปลายภาคเรียน มีพัฒนาการดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบรายบุคคลมีครู 4 คน ที่มีพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านประสิทธิภาพของการสื่อสาร นักศึกษาฝึกสอนประเมินการสื่อสารจากพฤติกรรมตอบสนองของนักเรียนว่า มีประสิทธิภาพมากทุกข้อ ยกเว้น 1 ข้อ ประเมินว่ามีประสิทธิภาพมากที่สุด เมื่อทดสอบความแตกต่างของประสิทธิภาพระหว่างพฤติกรรมตอบสนองของนักเรียนด้านภาคเรียนกับปลายภาคเรียน มีพัฒนาการดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ส่วนการประเมินประสิทธิภาพการสื่อสารในการสอนของครู โดยอาจารย์นิเทศก์และครูพี่เลี้ยงพบว่า พฤติกรรมการสื่อสารในชั้นเรียนของครูฝึกสอนในข้อที่เป็นพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ 6 ข้อ อยู่ในระดับน้อย พฤติกรรมการสื่อสารในข้อที่เป็นพฤติกรรมพึงประสงค์ อยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ อยู่ในระดับมาก 19 ข้อ การประเมินนี้ มีความแตกต่างกัน เมื่อเทียบระหว่างด้านภาคเรียนกับปลายภาคเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลการสังเกตพฤติกรรมการสื่อสารของครูตามหลักการสื่อสารและวาทกรรม พบว่า ครูฝึกสอนมีพฤติกรรมการสื่อสารเป็นไปตามหลักการสื่อสารในระดับปานกลางทั้ง 3 ด้าน คือ กฎการสนทนา ปฏิสัมพันธ์ทางวาจา และเหตุวาจา (2.50 – 3.49) โดยเมื่อดูรายละเอียดเป็นรายบุคคลพบว่า ด้านปฏิสัมพันธ์ทางวาจา มีครู 2 คนอยู่ในระดับพอใช้ (1.50 – 2.49) เท่านั้น

Abstract

TE 159252

The objective of this research was to study the effectiveness of classroom communication of student teachers teaching Thai.

The population consisted of 11 student teachers teaching Thai for the semester 2/ 2546, 2 supervisors, 11 foster instructors, and 384 students.

The researching tools are 1) student teaching Thai behavioral communicative observing form, 2) learner's opinion on the teachers behavioral communication form, 3) self-assessment on the effectiveness of classroom communication form, 4) Supervisor's and foster instructor's evaluation forms.

The finding were as follows: The student teachers gained unfavorable attitude in the minimal range 4 items, and in the medium range 2 items, exceptionally very good range 23 items, and in the maximum range 1 item. When differential test had been performed between the beginning of the semester and at the end of the semester, we found that the statistical significance in the development was at .05. And in comparison individually, 4 student teachers had no statistical significance in the communicative development behavior.

The eleven student teachers had evaluated the effectiveness of classroom communication from the response of 384 students in term of becoming very effective in every item except one item, which had been estimated as the most effective. When differential test had been performed between the beginning of the semester and at the end of the semester, we found that the statistical significance in the development was at .001.

Supervisor's and fosters instructor's assessment the communication effectiveness in classroom of the student teachers had gained unfavorable attitude in the minimal rangé 6 items, in the medium range 6 items, and in the maximum range 19 items. When differential test had been performed between the beginning of the semester and at the end of the semester, we found that the statistical significance in the development was at .001.

According to the communication principles, we found that the teachers had performed their communicative behaviors in the medium range (2.50-3.49) of 3 aspects, the cooperative principles, adjacency pairs and speech act. When looking into each individual person, we found that there were only 2 students teaching Thai that had adjacency pairs score in a fair enough level. (1.50-2.49)